

به نام خدای مهربان

خانواده های بزرگوارِ پیش دبستان و دبستان رشد دختران، سلام و احترام

در راستای رسالت مجتمع فرهنگی آموزشی رشد، مبنی بر تربیت نسلی سالم و... بر پایه "رشد‌های همه جانبه" که پیش تر به دوتای آن (رشد عاطفی و اخلاقی و رشد علمی پژوهشی، حرفه ای و فناوریانه(کارآفرینی))پرداخته شد؛ و این بار،

رشد میهن دوستی!

رشد میهن دوستی چیست؟ "پرورش عواطف و تقویت هویت فردی و اجتماعی با افزایش آگاهی و اطلاعات ملی، میهنی و زیست محیطی با ملحوظ داشتن این که تمامی ملل و اقوام دیگر به حکم انسان بودن محترم‌اند و شایسته خوشبختی و سعادت."

چرا میهن دوستی؟ میهن ای مادر من، ایران!

میهن؛ هویت ماست، وطن یعنی هویت، اصل، ریشه، خاک ماست و خانه و خاستگاه ما و پدران و مادران ما، تعلق و پیوند ماست. همه جانی به تنم، وطنم ایران، تمدنی زوال ناپذیر! اگر چه ایران... دل تو را شکستند تو را به بند کینه بستند و بیگانگانی چشم طمع به خاک ما و ذخایر و افتخارات فرهنگی ما داشته و دارند تا از آن برای خود تاریخ و پیشینه‌ای دست و پا کنند، اما، چه عاشقان بی‌نشانی که پای درد تو نشستند و آخرین کلام‌شان این بود که جان من فدای ایران! به خاک خسته تو سوگند به بغض خفته دماوند که شوق زنده ماندن من به شادی تو خورده پیوند!

آری

وطنم ای شکوه پابرجا در دل التهاب دوران‌ها

کشور روزهای دشوار زخمی سربلند بحران‌ها

می شود با تو دل به دریا زد می شود با تو دل به دنیا بست

و شما شیران!

سه‌م مان در تداوم ساخت و شکوفایی این گهن بوم و بر! چیست؟

ای دریغ از تو که ویران بینمت بیشه را خالی ز شیران بینمت

و

چه کسی می تواند زخم های التیام نیافته این خاک را که هر قلدری، بی وطنی! به تهدیدی، بخشی به تاراج

می داد، مرهم نهد! جز تو و من! ای غم تو، شادی ام تو مایه آزادی ام تو ای وطن!

پس؛

همراه شو عزیز، همراه شو عزیز تنها نمان به درد، کاین درد مشترک هرگز جدا جدا، درمان نمی شود

دشوار زندگی، هرگز برای ما بی رزم مشترک، آسان نمی شود.

هویت ملی به عنوان یک پدیدهٔ جمعی، احساس تعلق و پیوند یک ملت، پیوندهای خونی و نژادی، یک نظام برساخته از روابط اجتماعی است که افراد با اتخاذ باورها، ارزش‌ها، فرضیات و انتظاراتی که با هویت ملی فرد همسو می‌شود، هویت ملی را در هویت شخصی خود گنجانیده‌اند. و با شناسایی ملت خود، باورها و ارزش‌های ملی را از نظر شخصی معنادار می‌دانند و این باورها و ارزش‌هاست که در کارهای روزمره شکل می‌گیرد و با یک حس مشترک و وحدت کلی، نمود خود را در سنت‌ها، فرهنگ، زبان، تاریخ، مفاخر علمی و هنری و...، آگاهی ملی، آثار باستانی، موسیقی، خوراک و سبک آشپزی و... نشان می‌دهد.

هویت ملی در شکل مثبت آن را می‌توان به میهن پرستی (پرستاری از مام وطن) که با غرور ملی و احساسات مثبت و متعادل به کشور مشخص می‌شود، همراه دانست.

هویت ملی به هنگامهٔ دفاع ملت در برابر دشمن خارجی یا داخلی و حتی بلایای طبیعی، بسیار اهمیت پیدا می‌کند و معمولاً یکی از عوامل قوام بخش به حس میهن پرستی و تقویت کنندهٔ حس هویت ملی است. از این رو؛ بر پایهٔ **رشد میهن دوستی!** بر آنیم تا برنامه‌های آموزشی و پرورشی ما، الهام‌بخش، تعاملی، سازنده و موثر بر پایهٔ پژوهش‌های علمی و تجربهٔ زیسته، با زمینه‌سازی و زمینه‌یابی برای شکوفایی فطرت و استعدادها و شکل‌گیری **هویتی یکپارچه**، کارآمد، اثربخش، یادگیرنده، عدالت‌محور و مشارکت‌جو، با برخورداری از مریبان و مدیران آراسته به فضائل انسانی اخلاقی و شایسته‌کردار، تعالی‌جو و تحول‌آفرین، آینده‌نگر، متعهد، امین، حق‌شناس، سهم خود را در تعامل با عزیزان مان در **شکوفایی میهن مان** ادا کنیم.

راهبردهایی برای رشد میهن دوستی و هویت ملی

- با مطالعه، تفکر و آگاهی از
 - آثار پیشینیان (دانشمندان، فیلسوفان، هنرمندان (شاعران، نقاشان و...))
 - آگاهی نسبت به وضعیت و رتبهٔ علمی، فناوری و... امروز ما، در زمینه‌های گوناگون از منابع معتبر
 - و مشاهدهٔ آثار باستانی سرزمین مان و آشنایی با مفاخر علمی، هنری، معماری و... ایران
 - مطالعهٔ تاریخ ایران
- و این گونه است که، گفت و گو و همراهی ما و شما با عزیزان مان برای آگاهی و تاثیرگذاری در ساخت ایرانی آزاد، آباد و سرفراز، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.
- و می‌توان گفت که اولین عنصر هویت، **آگاهی** است و در ادامه، علاقه‌مندی به مجموعه‌ای که بدان تعلق داریم.

و ای که در رنج و عذابی! تو آن گاه رستگاری که با ذات و هویت خویش یکی شوی! جبران خلیل

جبران

و

و وصف ما ایرانیان از زبان فردوسی که گفت:

همه یکدلانند یزدان شناس به نیکی ندارند از بد هراس
چو ایران نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
اگر سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم
دریغ است ایران که ویران شود کنام پلنگان و شیران شود

و با هم و همواره زمزمه کنان:

ای ایران ای مرز پر گهر ای خاکت سرچشمه هنر
دور از تو اندیشه بدان پاینده مانی و جاودان
ای... دشمن ارتو سنگ خاره ای من آهنم جان من فدای خاک پاک میهنم
مهر تو چون شد پیشه ام دور از تو نیست اندیشه ام
در راه تو، کی ارزشی دارد این جان ما پاینده باد خاک ایران ما
سنگ کوهت در و گوهر است خاک دشت بهتر از زر است
مهرت از دل کی برون کنم برگو بی مهر تو چون کنم
تا... گردش جهان و دور آسمان پیاست نور ایزدی همیشه رهنمای ماست

...

خاطره؛

در سال های جنگ از دکتر فریدون جنیدی دعوت شد که در دانشگاه ناپل ایتالیا تدریس کند. او در پاسخ گفت: باید مراقب مادر پیرم باشم! ویدئو

<https://www.aparat.com/v/v3oS6>

ادامه با هم...

آذر ۱۴۰۰